

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 1706/2009

Dosar nr. 7018/110/2007

Ședința publică din 8 mai 2009

Asupra recursului penal de față;

Prin sentința penală nr. 611/D din 24 noiembrie 2008 a Tribunalului Bacău, a fost condamnat inculpatul T.V., fiul lui V. și E., născut la 11 noiembrie 1972 în Bacău, cetățean român, studii având o școală postliceală, cu stagiul militar satisfăcut, învățător, încadrat la Școala de Arte și Meserii, din comuna Berești - Tazlău, județul Bacău, domiciliat în comuna Scorțeni, satul Grigoreni, județul Bacău, fără antecedente penale, arestat preventiv în prezenta cauză, pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- omor, prevăzută de art. 174 C. pen., fapta din 25 iunie 2007, la pedeapsa de 17 ani și 6 luni închisoare și 8 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) și lit. b) C. pen.;

- violare de domiciliu, prevăzută de art. 192 alin. (2) C. pen., faptă din 25 iunie 2007, la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În temeiul art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 alin. (1) C. pen. s-au contopit pedepsele de mai sus, în pedeapsa cea mai grea, de 17 ani și 6 luni închisoare, sporită cu 6 luni încât, inculpatul va executa pedeapsa principală de 18 ani închisoare și pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) și b) C. pen.

S-a dedus din pedeapsa aplicată reținerea și arestarea preventivă, începând cu data de 2 iulie 2007, la zi și s-a menținut starea de arest a inculpatului.

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe durata și în condițiile art. 71 alin. (2) C. pen.

În temeiul art. 14, 346 C. proc. pen. și art. 998 C. civ., a fost obligat inculpatul la plata sumei de 25.000 lei RON despăgubiri civile către partea civilă, Cernat Ion din care 5.000 lei RON daune materiale și 20.000 lei RON daune morale.

În baza art. 109 C. proc. pen., s-a dispus păstrarea probelor biologice și a mijloacelor materiale de probă conținute în plicurile numerotate de la I la VII, în plicul anexă 77.141, coletul nr. 2, plicul conținând un CD cu înregistrarea video a reconstituirii faptei, ce au fost înaintate cu adresa nr. 380/P din 19 decembrie 2007, precum și coletul nr. 20, coletul nr. 27 și coletul care conține o pereche de

pantaloni și o cămașă aparținând inculpatului, înaintate cu adresa din 18 februarie 2008, toate aflate la Camera de Corpuri Delicte a Tribunalului Bacău.

S-a dispus plata din fondurile M.J. a sumei de 135,00 lei RON către I.N.M.L.M.M. București, reprezentând prestații medico-legale efectuate de prima expertiză medico-legală psihiatrică pentru inculpat, ce se va vira într-un cont aflat la Trezoreria Sector 4 București.

S-a dispus plata din fondurile M.J. a sumei de 100 lei onorariu de avocat din oficiu, la urmărirea penală.

S-a constatat că la instanță inculpatul a fost asistat de avocați aleși.

În baza art. 191 alin. (1) C. proc. pen., a fost obligat inculpatul la plata sumei de 3500 lei RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, în care s-a inclus și costul expertizei medico-legale psihiatrice.

Pentru a pronunța această soluție, s-au reținut următoarele:

Numitul H.O. este proprietarul unui magazin de produse alimentare și băuturi alcoolice, amplasat în locuința tatălui său H.N. din comuna Scorțeni, satul Grigoreni, județul Bacău.

La acest magazin lucra ca gestionară T.M., soția inculpatului. Întrucât aceasta avea copil mic, uneori era înlocuită, la vânzare, de soțul său, inculpatul T.V.

În seara zilei de 25 iunie 2007, inculpatul a efectuat un inventar, având intenția de a preda gestiunea. Acest lucru nu era însă posibil, întrucât inculpatul avea lipsă în gestiune o sumă de 300 RON, pe care ar fi trebuit să o achite. În aceeași seară, inculpatul a avut un incident cu S.D., care l-a lovit cu palma pe inculpat întrucât a refuzat să-i mai vândă băutura. După acest incident, inculpatul a băut vin, cu toate că, anterior, mai consumase băutura, respectiv vin și votcă.

După ce a închis barul, în jurul orelor 22,15 – 22,30, inculpatul s-a hotărât să meargă la locuința victimei C.G., pentru a-i cere cu împrumut suma de 300 RON, necesară acoperirii pagubei din gestiune.

Inculpatul a intrat mai întâi în curte și, apoi, constatând că victima se află într-una din camere, a intrat în locuință. Victima se afla pe pat, dormind cu fața în sus. Inculpatul i-a precizat acesteia motivul pentru care a venit, însă victima speriată de prezența inculpatului, i-a cerut să părăsească locuința, amenințându-l că va suna la poliție. În aceste împrejurări, inculpatul, aflat sub influența alcoolului și iritat de atitudinea victimei, a luat un scaun și a început să o lovească peste cap și corp, până a căzut de pe pat. Constatând că victima este inconștientă, inculpatul a luat un cuțit de pe masa din bucătărie, cu care a lovit-o de patru ori în zona toracelui, partea stângă. Apoi, inculpatul a părăsit locuința, abandonând victima. În drum spre casă, constatând că mâna în care a ținut cuțitul era murdară de sânge, s-a spălat la o cișmea din apropiere. După câteva zile, respectiv, în seara zilei de 29 iunie 2007 și în ziua de 30 iunie 2007, inculpatul a mers din nou la locuința victimei însă, i-a fost teamă să intre. În cele din urmă, inculpatul a intrat în casă, unde a văzut cadavrul victimei, aspect adus

la cunoștință martorilor C.Ș. și H.N., cărora le-a cerut să anunțe organele de poliție întrucât el nu are asupra sa telefon mobil.

Organele de urmărire penală au descins la locul faptei, de unde, după ridicarea cadavrului, au procedat și la ridicarea unor mijloace materiale de probă și probe biologice, așa cum rezultă din procesul verbal de cercetare a locului faptei, încheiat la 30 iunie 2007.

Din raportul de constatare medico-legală (necropsie) nr. 44 C din 3 august 2008 întocmit de S.M.L., Cabinetul Medico - Legal Moinești, se reține că moartea victimei C.G. a fost violentă, ea datorându-se stopului cardio-respirator, survenit consecutiv unui politraumatism soldat cu plăgi epicraniene multiple, fracturi de calotă și bază de craniu și plăgi înjunghiate toracice penetrante cu interesarea plămânului. Leziunile craniene s-au putut produce prin lovire activă cu obiect înțepător-tăios, loviri repetate, produse cu forță ce a determinat fractura peretelui costal aferente traiectului plăgilor înjunghiate. Ca succesiune, în funcție de dispunerea leziunilor craniene, este posibil ca leziunile inițiale să fie cele craniene, cele toracice, fiind ulterioare. Ambele tipuri de leziuni cu caracter tanato-generator, cea mai gravă și cu potențial tanato-generator imediat, fiind cea craniană. Ambele tipuri de leziuni au reacții vitale, între leziunile traumatiche și deces existând o legătură directă de cauzalitate.

Situația de fapt reținută mai sus rezultă din actele medico-legal analizate, procesul verbal de cercetare a locului faptei și planșele fotografice anexe, din concluziile preliminariei ale Comisiei Superioare a I.N.M.L.M.M., din raportul de expertiză biocriminalistică nr. 77141 din 24 septembrie 2007 al I.G.P.R., din raportul de expertiză medico-legală privind examenul A.D.N., întocmit de I.N.M.L.M.M. București, din depozițiile martorilor C.V., C.R., B.C.I., T.G., V.G., L.C., D.E., C.E., H.N., C.C., B.T., B.M., probe ce se coroborează cu declarațiile inculpatului, la urmărirea penală și la instanță.

Reținând că, inculpatul a recunoscut fapta, în faza urmăririi penale, în prezența apărătorului din oficiu, instanța a înlăturat apărările ulterioare ale inculpatului, în sensul că nu este el autorul faptelor, considerând că, vinovăția sa ar fi pe deplin, dovedită, cu probele administrate în cauză.

S-a arătat că, în drept, faptele inculpatului, comise în împrejurările reținute mai sus, realizează, conținutul infracțiunilor de violare de domiciliu și omor prevăzute de art. 192 alin. (2) și art. 174 C. pen. pentru care acesta urmează a fi condamnat.

Întrucât infracțiunile deduse judecății se află în concurs real, în cauză s-au reținut și dispozițiile art. 33 lit. a) C. pen. și s-a aplicat și un spor de pedeapsă, de natură să asigure eficiență pedepsei de executat.

La individualizarea pedepsei ce s-a aplicat, instanța a avut în vedere pericolozitatea sporită a faptelor și a inculpatului – deduse din modul în care a acționat, consecințele produse și conduita inculpatului în cursul procesului penal, dar și limitele de pedeapsă, prevăzute de textele de lege incriminatoare.

Sub aspectul laturii civile, instanța a obligat pe inculpat la 5000 lei RON daune materiale și la 20.000 lei RON, daune morale, către partea civilă C.I., unicul moștenitor, al defunctei victime.

Apelul declarat de inculpatul T.V., prin care, în esență, contestă comiterea faptelor și orice fel de vinovăție în comiterea lor, a fost respins, ca nefondat, de către Curtea de Apel Bacău, secția penală, cauze minore și familie, prin Decizia penală nr. 34 din 24 februarie 2009.

Împotriva acestei din urmă decizii, în termen legal, a declarat recurs inculpatul T.V., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, ceea ce a dus la condamnarea sa abuzivă, pentru fapte necomise, de care, în condițiile unui proces penal, corect desfășurat, nu i se poate reține vreo răspundere.

Într-un memoriu trimis din penitenciar (fila 3 din dosarul Înaltei Curți), recurentul arată că cercetarea penală s-a făcut în mod abuziv, defectuos și în mod intenționat, greșit pentru a împiedica aflarea adevărului, prin respingerea, în mod repetat, a examinării mijloacelor de probă, din care i-ar fi rezultat nevinovăția, încălcarea continuă a prezumției de vinovăție, prin folosirea obsesivă a unei declarații prin care ar fi recunoscut fapta, fără a verifica condițiile nelegale în care a făcut acea recunoaștere și dacă ea poate fi adevărată, în raport cu celelalte probe din dosar, și, în final, înlăturarea tuturor elementelor de fapt ce-i erau favorabile, demonstrându-i nevinovăția.

Audiat de Curte, în ședința publică de astăzi 8 mai 2009, inculpatul a recunoscut că, într-adevăr, a dat o declarație la urmărire, în care recunoștea fapta, însă aceasta nu poate fi considerată recunoaștere, în sensul legii, deoarece la luarea ei nu fusese prezent nici un apărător, deși solicitase, expres, acest lucru.

Recurentul a arătat că, deși când i s-a luat declarația sub amenințare, spunându-i-se că au probe împotriva sa, implicit amprente sale, nu a fost prezent nici un avocat, ulterior, când a studiat dosarul, a avut surpriza să vadă că declarația este semnată și de un avocat, ceea ce l-a făcut să bănuiască că a fost semnată ulterior și să introducă o plângere la Parchet împotriva anchetatorului și a procurorului, care a instrumentat cauza, pe care îi consideră vinovați de abuz în serviciu și neglijență în strângerea și verificarea mijloacelor de probă, în cadrul procesului.

În fine, recurentul a arătat că declarația aflată la dosar, în care a recunoscut faptele, este rezultatul a vreo 5 ore de interogatoriu luat de polițiști, care prezentau un anumit scenariu al comiterii faptei, anumite presupuneri, pe care, apoi îi cereau să le scrie în declarație. Că astfel, declarația de recunoaștere a comiterii faptelor, a fost dată după dictare.

Inculpatul recurent a arătat că, dacă s-ar fi administrat probele solicitate, s-ar fi constatat, fără nici o greutate, că nu el este autorul faptei și că, adevărul nu este cel indicat în declarația de la urmărire și, cu ocazia așa-zisei, „reconstituiri” a comiterii faptei.

Recursul este fondat.

Contrar, celor reținute de Curtea de Apel, în Decizia penală nr. 34 din 24 februarie 2009, după care, din întreg materialul probator administrat în cauză și care a fost arătat pe larg de prima instanță rezultă în mod cert că inculpatul se face vinovat de săvârșirea cu intenție a infracțiunilor pentru care a fost condamnat și că „motivarea făcută de prima instanță este amplă și convingătoare”, Curtea constată, dimpotrivă, că, în speță, nu există dovada, indubitabilă, a comiterii faptelor de către inculpat și, pe cale de consecință, nici a vinovăției acestuia. Instanța de apel, ca instanță de control judiciar, audiind pe inculpat, la data de 17 februarie 2009, ocazie în care i s-a arătat de către acesta că a recunoscut săvârșirea faptei, la urmărirea penală, fiind speriat de polițiști și având frică că va fi bătut de aceștia, nu s-a interesat de modul în care acesta a fost audiat, de cum se explică participarea polițiștilor, la audierea, atâta timp cât în cazul infracțiunii de omor, urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, conform art. 209 alin. (3) C. proc. pen., n-a verificat participarea unui avocat, la luarea declarației prime, din faza urmăririi penale și condițiile în care, totuși, ulterior, declarația apare semnată de un avocat din oficiu, așa cum arată inculpatul.

Or, toate aceste apărări ale inculpatului, se impuneau a fi verificate, mai ales că, dacă se înlătură „recunoașterea” și așa-zisa participare a inculpatului la reconstituirea faptei, alte probe de vinovăție a acestuia, nu sunt în dosar.

Dimpotrivă, în dosar, sunt probe de natură a înlătura certitudinea comiterii faptelor – cel puțin, în actuala etapă a procesului - de către inculpat. Lăsând, la o parte, explicațiile inculpatului trimise din penitenciar, filele 34-35, datate 17 februarie 2009, în care arată cum a fost manipulat, pentru a recunoaște ceea ce nu a comis, explicații care nu sunt lipsite de importanță, în stabilirea situației și a vinovăției sale, sunt și probe științifice, rezultat al unor expertize ordonate de organul de urmărire penală, ce nu confirmă învinuirea inculpatului, punând sub semnul îndoielii, concluziile celor 2 instanțe. Astfel, adresa I.N.M.L.M.M. A 15/13799 din 27 noiembrie 2007, conținând concluziile preliminarilor la Raportul de expertiză medico-legală – examen A.D.N. solicitat, pe baza probelor înaintate (cămașa și pantalonii aparținând inculpatului T.V.) conchide că „rezultatele obținute în această etapă sunt necloncdente. Investigația genetică va fi continuată în vederea concluziilor finale”, (pag. 61 din Dosarul nr. 380/P/2007). Din păcate, cu toate cererile inculpatului, expertiza nu a mai fost continuată, fiind oprită, în urma unei Dispoziții a inspectorului general al Poliției Române nr. 158 din 9 martie 2006, art. 10 și a unei analize și a capacității de prelucrare a probelor biologice, prin prisma Managementului Calității, invocându-se personalul insuficient al laboratorului și numărul mare de lucrări în lucru (fila 62 din Dosarul nr. 380/P/2007).

O altă expertiză, de această dată efectuată de Institutul de Criminalistică, S.E.B., din cadrul M.I.R.A., Inspectoratul General al Poliției Române, având a se pronunța asupra profilelor genetice ale A.D.N. extrase din probele biologice de referință extrase de la inculpatul T.V. și victima C.G., referitor la mai multe

probe din cauză și anume „cuțit găsit în bucătăria locuinței victimei” (proba nr. 1), „o pereche de pantaloni ridicați de la numitul T.V.” (proba nr. 2); „o cămașă ridicată de la numitul T.V.” (proba nr. 3); „scaun tip taburet găsit pe patul din camera unde se afla cadavrul” (proba nr. 4) și „scaun de lemn masiv găsit lângă picioarele cadrului” (proba nr. 5), se pronunță doar în parte.

Deși toate aceste probe trebuiau examinate, rezultatele lor fiind necesare, corectei soluționări a cauzei, în mod neașteptat, printr-o rezoluție, organul de cercetare penală a dispus ca, în primă fază, să se efectueze numai expertizarea cuțitului găsit în interiorul locuinței victimei.

Chiar concluziile expertizei acesteia, parțiale, așa cum a fost efectuată, n-au pus în evidență profilul A.D.N. al inculpatului nici pe lama cuțitului și nici pe mânerul acestuia (a se vedea fila 71 cuprinzând concluziile expertizei din Dosarul nr. 380/P/2007 precum și anexa la Raportul de expertiză, cuprinzând tabloul cu profilele genetice, fila 72, din același dosar.

În timp ce, din anexa amintită rezultă aproape o identitate între profilele părții vătămate, ale victimei C.G. cu cele aflate pe lama și mânerul cuțitului, profilele genetice ale inculpatului sunt cu totul altele, nerelevând folosirea cuțitului de către acesta.

Nici Raportul de expertiză medico-legală – examen A.D.N., de la filele 43-49, nu este concludent pentru reținerea vinovăției inculpatului, concluziile acestuia, pe de o parte, vorbind de un profil genetic unic, aparținând unei persoane de sex masculin, deci, alta decât inculpatul, iar pe de altă parte că gradul de probabilitate al frecvenței genotipului numitului T.V. este estimat la 1.24×10^{-24} , în timp ce al victimei C.G., este, estimat, la 2.23×10^{-23} .

Tot, de la o persoană necunoscută de sex masculin provin și microumele de sânge evidențiate pe scaune.

Pe de altă parte, instanțele nu explică în mod convingător, cum inculpatul, pedagog, fost coleg și colaborator al victimei, profesor de matematică, director de școală, l-ar fi omorât pe partea vătămată, numai pentru faptul că ar fi refuzat să-i împrumute 300 lei, pe care îi avea lipsă, în gestiune, soția sa la magazin, deși victima își încasase salariul ce i se cuvenea pentru vacanță. Era oare refuzul împrumutului un mobil suficient pentru comiterea unei astfel de fapte?

Din probele dosarului, rezultă, printre altele că victima, profesor de matematici, era un cadru didactic foarte sever, care lăsa mulți elevi corigenți și chiar, repetenți, pe unii, trecându-i în toamnă. Acest fapt a fost constatat și de presa locală, care într-o primă etapă a considerat crima, drept o răzbunare.

În această situație, se pune problema dacă cercetările n-ar fi trebuit să se axeze pe mai multe piste, să se fi format un cerc de suspecti, care să fi verificat, dintre elevii lăsați corigenți sau repetenți în ultimii 3 ani, gradul de probabilitate al comiterii faptei de către unul din aceștia putând fi, sensibil mai mare, decât al inculpatului despre care, cu greu, se poate susține că ar fi fost în stare să-șiucidă un coleg și prieten, numai pentru că nu i-a împrumutat o sumă de 300 lei. Efectuarea cercetărilor și sub această pistă este cu atât mai necesară, cu cât,

reacția șefului serviciului de Medicină Legală Bacău, la luarea contactului cu cadavrul victimei, a fost aceea de a spune: „După leziuni, este vorba de o crimă sadică, parcă cineva ar fi vrut să se răzbune”. A se vedea, declarația făcută de respectivul oficial „Evenimentul zilei”, apărută în cotidian, la 2 iulie 2007, fila 31 din dosarul Curții de Apel.

Este și aceasta, un motiv care, alături de seriozitatea și rigurozitatea cu care se impune a se stabili vinovăția oricărei persoane învinuite de comiterea unei infracțiuni atât de grave cum este cea de omor, face necesară reluarea cercetării judecătorești, din prima fază a judecății, administrându-se toate probele solicitate de inculpat, inclusiv, expertizarea perechii de pantofi ridicate de la acesta, a celorlalte mijloace de probă ridicate de la locul faptei, enumerate în Opisul „Urmelor ridicate omor Cernat Gheorghe”, filele 5 și 6 din Dosarul nr. 7018/110/2007 al Tribunalului Bacău și, nu, în ultimul rând, probele solicitate în ședința publică din 3 februarie 2009, inclusiv, proba cu expertiza dactiloscopică, încercându-se astfel, verificarea prin mijloace tehnico-științifice și medico-legale, a veridicității ori nu a declarației de recunoaștere, pretins făcute de inculpat, inclusiv, a așa-zisei reconstituiri a comiterii faptei.

În raport cu cele arătate, Curtea va admite recursul declarat de inculpatul T.V. împotriva Deciziei penale nr. 34 din 24 februarie 2009 a Curții de Apel Bacău, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, casând decizia atacată, precum și sentința penală nr. 611/D din 24 noiembrie 2008 a Tribunalului Bacău, secția penală, trimitându-se cauza spre rejudecare, aceleiași instanțe.

Inculpatul fiind în stare de arest, se va menține, această stare.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu, se va plăti din fondul M.J.L.C.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite recursul declarat de inculpatul T.V. împotriva Deciziei penale nr. 34 din 24 februarie 2009 a Curții de Apel Bacău, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Casează decizia atacată precum și sentința penală nr. 611/ D din 24 noiembrie 2008 a Tribunalului Bacău, secția penală.

Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Bacău, secția penală.

Menține starea de arest a inculpatului.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 200 lei, se va plăti din fondul M.J.L.C.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 8 mai 2009.